

Uns polítics poc definits

CONCULCACIONS (22)

Una bona majoria dels nostres polítics, manifesten aquest perfil d'inseguretat en referència a la seva nacionalitat, Catalunya. Molts d'ells parlen de nació quan es refereixen al nostre país. La incoherència consisteix en que aquí acaben el seu plantejament, sense activar les conseqüències lògiques d'aquest raonament. No n'hi ha prou en dir que som una nació, si després oblidem les exigències d'aquesta afirmació.

No es pot dir alegrement –som una nació– sense implicar-hi inseparablement la llibertat absoluta d'aquesta nació. És així, si no s'acompanya del dret de decidir lliurement el propi futur, sense la més mínima intervenció de cap altre nació que vulgui manipular els nostres plantejaments més essencials. Els nostres polítics no presenten aquest perfil de seguretat en la pròpia nació quan admeten, encara que sigui parcialment, compartir la gestió des d'una altra nació o nacions “*ejpaña*” o “*france*”.

Fent aquestes reflexions, apareix immediatament una pregunta que és la següent: -aquesta majoria de polítics catalans viuen i treballen per la política nacional catalana o viuen i treballen de la política nacional catalana? O dit d'una altra manera: -són els servidors de Catalunya?- o: -es serveixen de Catalunya?-

El dubte s'aclareix finalment, si completem el qüestionari amb una tercera pregunta sintetitzadora: –treballen indubtablement per a aconseguir la llibertat i la indiscutible independència de Catalunya?– Si arribem a la conclusió que no és aquest el cas majoritari dels nostres polítics, la conclusió és fatal i greument descoratjadora, perquè llavors arribem a besllumar que aquesta majoria dels nostres polítics es serveixen de Catalunya, cosa que els pot convertir en malaurats vividors del nostre desgraciat i abandonat país, a mercè d'unes aigües demolidores de la nostra dignitat i la nostra identitat.

Aquesta és la indefinició manifesta, que com a mínim no els podem permetre, ja que de no considerar-ho com a trista inseguretat ho hauríem de qualificar de flagrant traïdoria amb la desqualificació que implica, com a polítics catalans.

Som els catalans qui no podem permetre que els polítics que ens representen, siguin portadors d'aquest síndrome tan negatiu pel nostre país. Siguem més conseqüents que ells i no els permetem aquest posicionament de transigència amb Catalunya. Hem de canviar el perfil i l'actuació dels nostres polítics, o hem de suplir simplement els nostres polítics, per uns homes valents i coratjosos que situïn la primera tasca com a més important i transcendent al servei de la plena llibertat de Catalunya, sense edulcorants de negligència de cap tipus.

Siguem conseqüents amb aquest criteri o perdrem Catalunya per sempre més com és el desig dels nostres enemics més enfrontats.

